

Nie wydarzyło się nic ważnego

Miejski ptasiarz, reż. Weronika Szczawińska, Wrocławski Teatr Współczesny.

Miroslaw Kocur

aA aA aA

fot. Bartek Warzecha

Senator nic nie mówił, tylko po swojemu spoglądał i „senatorzył”, czyli poruszał się lekko i jakby niepewnie, trochę wibrując. Potem doszła szóstka aktorów. Wszyscy w takich samych kostiumach. Każdy z lornetką. Zaczęli udawać, że wypatrują ptaków. Czyli każdy był tytułowym ptasiarzem miejskim. Długo, może nawet bardzo długo nic nie mówili. Tylko udawali, że wypatrują. Senator tymczasem schował się za konstrukcją ustawioną na środku sceny. To znaczy schował się przede mną. Publiczność została bowiem posadzona na krzesłach pod wszystkimi czterema ścianami w covidowej odległości od siebie. Prawie wszyscy byli w масечkach. Prawie, bo niektórzy Polacy są nieśmiertelni i nie muszą się kryć przed wirusem. Usiadłem pechowo. Senator wszystkie swoje monologi wypowiadał, siedząc na krześle tam, gdzie się przede mną schował. Mogłem co najwyżej podziwiać wibracje jego prawej pięty. Bo w końcu zaczęli mówić. Osobno, jak to w teatrze zaangażowanym i krytycznym. Każdy po kolei i powoli spowiadał się z bycia ptasiarzem. Niektórzy wzbogacali monologi krótkimi działaniami. Udawali ptaki, ale jakoś niezdarnie, jakby „w nawiasie”, „krytycznie”. Potem jeden ptasiarz, najbardziej ambitny, zaczął się przebierać w ptasie kostiumy. Najpierw miał duże skrzydła i rozbijał się o ściany. Potem był skrzydlatym supermenem i mówił po angielsku, a jako żółty bocian klekotał. Do ukłonów wyszedł w pięknym kostiumie czarnego kruka. Wcześniej przebrał się jeszcze za myśliwego i kolbą karabinu roztrzaskał kilka porcelanowych figurek na podłodze. Przez krótką chwilę wszyscy produkowali odgłosy miasta. Potem jedna ptasiarka przebrała się za ptaka płci żeńskiej i zaczęła wygrzebywać śmieci ze śmietnika. Inna, obwieszona perlami, krążyła tymczasem złowieszco dookoła i groźnie tupiała, trzecia trochę krzyczała i trochę drgała. Senator długo siedział w milczeniu, wreszcie, nie ruszając się z krzeselka, powiedział swoje monologi, zresztą świetnie. Na koniec wsadził pilotkę i grubą puchową kurtkę w barwach ochronnych. Był chyba śmieszny, bo widzowie po drugiej stronie sali trochę się śmiali. Ja się nie śmiałem, bo przede mną Senator ciągle się chował i nawet nie wiedziałem, że tak fajnie jest przebrany. Potem aktorzy wyszli, ale szybko wrócili na oklaski. Dyrektor teatru przedstawił wszystkich twórców i z boleścią oznajmił, że nie może zaprosić widzów na popremierowe party, bo panuje zaraza. No to się rozeszliśmy.

Wracałem do domu pustym tramwajem ze smutkiem, że Jerzy Senator miał rację. Faktycznie nie wydarzyło się nic ważnego.

30-09-2020

Wrocławski Teatr Współczesny

David Lindo

Miejski ptasiarz

scenariusz: Weronika Szczawińska, Piotr Wawer jr.

reżyseria: Weronika Szczawińska

dramaturgia i opracowanie muzyczne: Piotr Wawer jr

scenografia i kostiumy: Marta Szypułska

ruch sceniczny i współpraca koncepcyjna: Agata Maszkiewicz

reżyseria światła: Jan Sławkowski

obsada: Mariusz Bąkowski, Anna Blaut, Krzysztof Boczkowski, Anna Kleca, Miłosz Pietruski, Jerzy Senator, Paulina Wosik

premiera: 25.09.2020

WERONIKA SZCZAWIŃSKA

WROCLAW

WROCLAWSKI TEATR WSPÓŁCZESNY IM. EDMUNDA WIERCIŃSKIEGO

Miejski ptasiarz, reż. Weronika Szczawińska, Wrocławski Teatr Współczesny.

Fot: fot. Bartek Warzecha

Oglądasz zdjęcie 1 z 10

POWIĄZANE TEATRY

Wrocławski Teatr Współczesny im. Edmunda Wiercińskiego

PRZECZYTAJ TEŻ

- Anna Jazgarska
Nad przepaścią
- Krzysztof Teodorowicz
Jolanta w cieniu Sinobrodego
- Łukasz Drewniak
K/166: Nieprzeoczone
- Michał Lachman
Sztuka czy sztukowanie?
- Łukasz Drewniak
Bruno Wątpliwy
- Magda Piekarska
Fuksówce pokazałem fucka

BĄD Ź NA BIEŻĄCO

Bądź na bieżąco, dołącz do naszego newslettera

Twój adres email

Dolącz

☐ Nie jestem robotem

reCAPTCHA
Prywatność - Warunki

Dołączając akceptujesz naszą politykę prywatności oraz warunki korzystania z portalu zawarte w regulaminie.

Projekt „Ogólnopolski portal Teatralny.pl” jest finansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach Programów MKiDN, priorytet TEATR

Przeczytaj

- Świat
- Nadesłane
- Książki
- Varia
- Felietony
- Historia teatru
- Ludzie
- Rozmowy
- Opinie
- Recenzje

Inne

- Biblioteka
- Redakcja
- Patronaty
- Współpraca
- Szkoła
- Kontakt

Znajdziesz nas też tu:

- Facebook